

ವಂದಿತ್ತು ಸವ್ಯ ಸಿದ್ಧೇ

(ಶಾರ್ದೂಲಪಿತ್ರೀತಂ)

ರಾಗದ್ವೇಷವಿಭಾವಮುಕ್ತಮಹಸೋ ನಿತ್ಯಂ ಸ್ವಭಾವಸ್ವತಃ |
ಪೂರ್ವಾಗಾಮಿಸಮಸ್ತಕರ್ಮವಿಕಲಾ ಭಿನ್ನಾಸ್ತದಾತ್ಮೋದಯಾತ್ |
ದೂರಾರೂಢಚರಿತ್ರವೈಭವಬಲಾಚ್ಚಂಚಚ್ಚದರ್ಶನಮಯೀಂ
ವಿಂದಂತಿ ಸ್ವರಸಾಭಿಷಿಕ್ತಭುವನಾಂ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಸಂಚೇತನಾಮ್ ||೨೨೩||

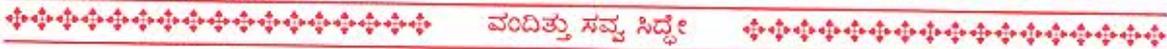
ಕೇವಲ ಜ್ಞೇಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞೇಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳಿತು-ಕಡಕೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿ, ಆತ್ಮನು ರಾಗೀ ದ್ವೇಷಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ-ವಿಕಾರಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ 'ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ವಭಾವವೆಂತೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಆತ್ಮನು ಅಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ರಾಗದ್ವೇಷಗಳರೂಪವಾಗಿ ಅದೇಕೆ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಾನೆ ? ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಉದಾಸೀನ-ಅವಸ್ಥೆಯ ರೂಪದಿಂದೇಕೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ ?' -ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯದೇವರು ದುಃಖ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಆಚಾರ್ಯದೇವರು ಯಾವ ದುಃಖಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶುಭರಾಗವಿರುತ್ತದೆ ಅದುವರೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದುಃಖಿಯಾದ ಜೀವಕೋಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕರುಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ದುಃಖ ಆಗುತ್ತದೆ. ||೨೨೩||

ಈಗ ಮುಂದಿನ ಕಥನದ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಲರರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ರಾಗ-ದ್ವೇಷ-ವಿಭಾವ-ಮುಕ್ತ-ಮಹಸಃ] ಯಾರ ತನಜನ್ನು ರಾಗದ್ವೇಷರೂಪದ ವಿಭಾವಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾಗಿದೆ, [ನಿತ್ಯಂ ಸ್ವಭಾವ-ಸ್ವತಃ] ಯಾರು ಯಾವಾಗಲೂ (ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯ ಚಮತ್ಕಾರ ಮಾತ್ರವಾದ) ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಸ್ವರಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, [ಪೂರ್ವ-ಆಗಾಮಿ ಸಮಸ್ತ-ಕರ್ಮ-ವಿಕಲಾಃ] ಯಾರು ಭೂತಕಾಲದ ಹಾಗೂ ಭವಿಷ್ಯತ್ ಕಾಲದ ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು [ತದಾತ್ಮ-ಉದಯಾತ್-ಭಿನ್ನಾಃ] ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಕರ್ಮೋದಯದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದಾರೆ, [ದೂರ-ಆರೂಢ-ಚರಿತ್ರ-ವೈಭವ-ಬಲಾತ್ ಜ್ಞಾನಸ್ಯ ಸಂಚೇತನಾಂ ವಿಂದಂತಿ] ಅವರು (ಇಂಥ ಜ್ಞಾನಿಗಳು) ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಬಲವಾದ ಚಾರಿತ್ರದ ವೈಭವದ ಬಲದಿಂದ ಜ್ಞಾನಸಂಚೇತನದ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ - [ಚಂಚತ್ ಚಿದ್-ಅರ್ಚ-ಮಯೀಂ] ಆ ಜ್ಞಾನಚೇತನವು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಚೈತನ್ಯಜ್ಯೋತಿಮಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು [ಸ್ವ-ರಸ-ಅಭಿಷಿಕ್ತ-ಭುವನಾಂ] ಅದು ತನ್ನ (ಜ್ಞಾನರೂಪ) ರಸದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಯಾರ ರಾಗ-ದ್ವೇಷಗಳು ದೂರವಾಗಿವೆ, ಯಾರು ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಭೂತ, ಭವಿಷ್ಯತ್ ಹಾಗೂ ವರ್ತಮಾನಕರ್ಮದ ಮುಮುಕ್ಷುವು ದೂರವಾಗಿದೆ ಅಂಥ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಚಾರಿತ್ರದ ಬಲದಿಂದ ಕರ್ಮಚೇತನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲಚೇತನದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ಯಾವ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಚೈತನ್ಯದ ಪರಿಣಾಮನಸ್ವರೂಪವಾದ ಜ್ಞಾನಚೇತನವಿದೆ ಅದರ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಶಾಶ್ವತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು-ಜೀವನು ಮೊದಲಂತೂ ಕರ್ಮಚೇತನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲಚೇತನದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾದ ತನ್ನ ಜ್ಞಾನಚೇತನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಆಗಮ-ಪ್ರಮಾಣ, ಅನುಮಾನ-ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸ್ವಸಂವೇದನ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಶ್ರದ್ಧೆ (ಪ್ರತೀತಿ)ಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ;

ವಂದಿತ್ತು ಸವ್ಯ ಸಿದ್ಧೇ

ಕರ್ಮ ಯತ್ಪೂರ್ವಕೃತಂ ಶುಭಾಶುಭಮನೇಕವಿಸ್ತರವಿಶೇಷಮ್ |

ತಸ್ಮಾನ್ನಿವರ್ತಯತ್ಯಾತ್ಮಾನಂ ತು ಯಃ ಸ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಮ್ ||೨೮೩||

ಕರ್ಮ ಯಚ್ಛುಭಮಶುಭಂ ಯಸ್ತಿಸ್ತು ಭಾವೇ ಬದ್ಧತೇ ಭವಿಷ್ಯತ್ |

ತಸ್ಮಾನ್ನಿವರ್ತತೇ ಯಃ ಸ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಭವತಿ ಚೇತಯಿತಾ ||೨೮೪||

ಯಚ್ಛುಭಮಶುಭಮುದೀರ್ಣಂ ಸಂಪ್ರತಿ ಚಾನೇಕವಿಸ್ತರವಿಶೇಷಮ್ |

ತಂ ದೋಷಂ ಯಃ ಚೇತಯತೇ ಸ ಖಲ್ವಾಲೋಚನಂ ಚೇತಯಿತಾ ||೨೮೫||

ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಕರೋತಿ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರತಿಕ್ರಾಮತಿ ಯಶ್ಚ |

ನಿತ್ಯಮಾಲೋಚಯತಿ ಸ ಖಲು ಚರಿತ್ರಂ ಭವತಿ ಚೇತಯಿತಾ ||೨೮೬||

ಯಃ ಖಲು ಪುದ್ಗಲಕರ್ಮವಿಪಾಕಭವೇಭ್ಯೋ ಭಾವೇಭ್ಯಶ್ಚೇತಯಿತಾತ್ಮಾನಂ ನಿವರ್ತಯತಿ, ಸ ತತ್ಕಾರಣಭೂತಂ ಪೂರ್ವಂ ಕರ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಾಮನ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಂ ಭವತಿ | ಸ ಏವ ತತ್ಕಾರ್ಯಭೂತಮುತ್ತರಂ ಕರ್ಮ ಪ್ರತ್ಯಾಚಕ್ಷಣಃ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಂ ಭವತಿ | ಸ ಏವ ವರ್ತಮಾನಂ ಕರ್ಮವಿಪಾಕಮಾತ್ಮನೋಽತ್ಯಂತಭೇದೇನೋಪಲಭಮಾನಃ ಅಲೋಚನಾ ಭವತಿ ಏವಮಯಂ ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರತಿಕ್ರಾಮನ್, ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರತ್ಯಾಚಕ್ಷಣೋ, ನಿತ್ಯಮಾಲೋಚಯಂಶ್ಚ, ಪೂರ್ವಕರ್ಮಕಾರ್ಯೇಭ್ಯ ಉತ್ತರಕರ್ಮಕಾರಣೇಭ್ಯೋ ಭಾವೇಭ್ಯೋಽತ್ಯಂತಂ ನಿವೃತ್ತಃ, ವರ್ತಮಾನಂ ಕರ್ಮವಿಪಾಕಮಾತ್ಮನೋಽತ್ಯಂತಭೇದೇನೋಪಲಭಮಾನಃ, ಸ್ವಸ್ಮಿನ್ನೇವ ಖಲು ಜ್ಞಾನಸ್ವಭಾವೇ ನಿರಂತರಚರಣಾಚ್ಚರಿತ್ರಂ ಭವತಿ | ಚಾರಿತ್ರಂ ತು ಭವನ್ ಸ್ವಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಸ್ಯ ಚೇತನಾತ್ ಸ್ವಯಮೇವ ಜ್ಞಾನಚೇತನಾ ಭವತೀತಿ ಭಾವಃ |

ಟೀಕೆ :- ಯಾವ ಆತ್ಮನು ಪುದ್ಗಲಕರ್ಮದ ವಿಪಾಕ (ಉದಯ) ದಿಂದಾದ ಭಾವಗಳಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ (ದೂರವಿಡುತ್ತಾನೆ), ಆ ಆತ್ಮನು ಆ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಮೊದಲಿನ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು (ಭೂತಕಾಲದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು) ಪ್ರತಿಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವ ತಾನೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣನಿದ್ದಾನೆ; ಅದೇ ಆತ್ಮನು ಆ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಕಾರ್ಯಭೂತವಾದ ಉತ್ತರ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು (ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು) ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನರೂಪವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನನಿದ್ದಾನೆ; ಅದೇ ಆತ್ಮನು, ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಕರ್ಮೋದಯವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ (ಆತ್ಮನಿಂದ) ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಭವಪಡೆಯುತ್ತ ಅಲೋಚನನಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಆತ್ಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಮಾಡುತ್ತ, ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲೋಚನಮಾಡುತ್ತ, ಪೂರ್ವಕರ್ಮಗಳ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರಕರ್ಮಗಳ ಕಾರಣರೂಪವಾದ ಭಾವಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣನಿವೃತ್ತನಾಗುತ್ತ ವರ್ತಮಾನಕಾಲದ ಕರ್ಮೋದಯವನ್ನು ತನ್ನಿಂದ (ಆತ್ಮನಿಂದ) ಅತ್ಯಂತ ಭಿನ್ನರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಭವಪಡೆಯುತ್ತ, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ-ಜ್ಞಾನಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿಯೇ-ನಿರಂತರವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ (-ಆಚರಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ) ಚಾರಿತ್ರನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ ತಾನೇ ಚಾರಿತ್ರಸ್ವರೂಪನಿದ್ದಾನೆ). ಮತ್ತು ಚಾರಿತ್ರಸ್ವರೂಪನಾಗುತ್ತ ತನ್ನನ್ನು-ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರನನ್ನು ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ (ಆ ಆತ್ಮನು) ತಾನೇ ಜ್ಞಾನಚೇತನನಿದ್ದಾನೆ-ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ.

(ಆರ್ಯ)

ಕೃತಕಾರಿತಾನುಮನನೈಸ್ತ್ರಿಕಾಲವಿಷಯಂ ಮನೋವಚನಕಾಯೈಃ |

ಪರಿಹೃತ್ಯ ಕರ್ಮ ಸರ್ವಂ ಪರಮಂ ನೈಷ್ಯಮ್ಯಮವಲಂಬೇ ||೨೨||

ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ಯದಚೀಕರಂ, ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ಮನಸಾ ಚ ವಾಚಾ ಚ ಕಾಯೇನ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ಮೇ ದುಷ್ಟ್ಯತಮಿತಿ | ೧ | ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ಯದಚೀಕರಂ, ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ಮನಸಾ ಚ ವಾಚಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ಮೇ ದುಷ್ಟ್ಯತಮಿತಿ | ೨ | ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ಯದಚೀಕರಂ, ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ಮನಸಾ ಚ ಕಾಯೇನ ಚ ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ಮೇ ದುಷ್ಟ್ಯತಮಿತಿ | ೩ | ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ಯದಚೀಕರಂ, ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ವಾಚಾ ಚ ಕಾಯೇನ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ಮೇ ದುಷ್ಟ್ಯತಮಿತಿ | ೪ |

ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸಮಸ್ತಕರ್ಮಗಳ ಸಂನ್ಯಾಸಭಾವನೆಯನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಾರೆ,-

(ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಕಲತರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-)

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ತ್ರಿಕಾಲವಿಷಯಂ] ಮೂರು ಕಾಲಗಳ (ಎಂದರೆ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲ ಸಂಬಂಧದ) [ಸರ್ವಂ ಕರ್ಮ] ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮವನ್ನು [ಕೃತ-ಕಾರಿತ-ಅನುಮನನೈಃ] ಕೃತ-ಕಾರಿತ-ಅನುಮೋದನದಿಂದ ಮತ್ತು [ಮನಃ-ವಚನ-ಕಾಯೈಃ] ಮನ-ವಚನ-ಕಾಯದಿಂದ [ಪರಿಹೃತ್ಯ] ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ [ಪರಮಂ ನೈಷ್ಯಮ್ಯಂ ಅವಲಂಬೇ] ನಾನು ಪರಮನೈಷ್ಯಮ್ಯದ (ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ನಿಷ್ಯಮ್ಯ ಅವಸ್ಥೆಯ) ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. (ಸಕಲಕರ್ಮಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡುವಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ) ||೨೨||

(ಈಗ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ-ಕಲ್ಪ ಎಂದರೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-)

(ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ-)

ಯಾವ ನಾನು (ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವಚನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಯದಿಂದ (ಕರ್ಮ) ಮಾಡಿದನು, ಮಾಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಟ್ಯತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ (ಕರ್ಮಮಾಡುವುದು, ಮಾಡಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡುವುದು ಅದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಬೀಜವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ದುಷ್ಟ್ಯತ್ಯದ ಕುರಿತು ಹೇಯಬುದ್ಧಿಯುಂಟಾದಾಗ ಜೀವನು ಅದರ ಬಗೆಗಿರುವ ಮಮತ್ವವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ, ಇದೇ ಅದನ್ನು ಮಿಥ್ಯೆ ಮಾಡುವುದಿದೆ). ||೧||

ಯಾವ ನಾನು (ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ವಚನದಿಂದ (ಕರ್ಮ) ಮಾಡಿದನು, ಮಾಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಟ್ಯತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ ||೨|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದನು, ಮಾಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಟ್ಯತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೩|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ವಚನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದನು, ಮಾಡಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಟ್ಯತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪||

ಮನಸಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೧ | ಯದಹಮಚೀಕರಂ, ಮನಸಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೨ | ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ಮನಸಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೩ | ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ವಾಚಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೪ | ಯದಹಮಚೀಕರಂ, ವಾಚಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೫ | ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ವಾಚಾ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೬ | ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ, ಕಾಯೇನ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೭ | ಯದಹಮಚೀಕರಂ, ಕಾಯೇನ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೮ | ಯತ್ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನ್ವಜ್ಞಾಸಿಷಂ, ಕಾಯೇನ ಚ, ತನ್ನಿಧ್ಯಾ ವೇ ದುಷ್ಕೃತಮಿತಿ | ೪೯ |

ಯಾವ ನಾನು (ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೧|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೨|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೩|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ವಚನದಿಂದ ಮಾಡಿದನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೪|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ವಚನದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೫|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ವಚನದಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೬|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿದನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೭|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೮|| ಯಾವ ನಾನು (ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ) ಕಾಯದಿಂದ ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನಿತ್ತೆನು, ಆ ನನ್ನ ದುಷ್ಕೃತ್ಯವು ಮಿಥ್ಯೆಯಾಗಲಿ. ||೪೯||

(ಈ ೪೯ ಭಂಗಗಳೊಳಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ಭಂಗದಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆ-ಈ ಮೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ-ಈ ಮೂರನ್ನು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಈ ಒಂದು ಭಂಗಕ್ಕೆ* ೩೩ ರ ಸಮನ್ವಯಿಂದ-ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ-ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨ ರಿಂದ ೪ ರವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಯ ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದ ಈ ಮೂರು ಭಂಗಗಳನ್ನು† '೩೨' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೫ ರಿಂದ ೭ ರವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಯ ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೩೧' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೮ ರಿಂದ ೧೦ ರವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ

* ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆ - ಈ ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು '೩'ರ ಅಂಕವನ್ನಿಡಬೇಕು ; ಅನಂತರ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ ಈ ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಹತ್ತಿರವೇ '೩'ರ ಅಂಕವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಇದು '೩೩' ಸಂಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

† ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆ - ಈ ಮೂರನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು '೩' ರ ಅಂಕವನ್ನಿಡಬೇಕು; ಮತ್ತು ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ '೩'ರ ಹತ್ತಿರ '೨'ರ ಅಂಕವನ್ನಿಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ '೩೨' ಸಂಜ್ಞೆಯಾಯಿತು.

(ಆರ್ಯ)

ವೋಹಾದ್ಯದಹಮಕಾರ್ಷಂ ಸಮಸ್ತಮಪಿ ಕರ್ಮ ತತ್ಪ್ರತಿಕ್ರಮ್ಯ |
ಆತ್ಮನಿ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಿ ನಿಷ್ಕರ್ಮಣಿ ನಿತ್ಯಮಾತ್ಮನಾ ವರ್ತೇ ||೨೨೬||

೧೩ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಕಲ್ಪಃ ಸಮಾಪ್ತಃ |

ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ-ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರೂ ಭಂಗಗಳನ್ನು '೨೩' ರ ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಭಂಗಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೧೧ ರಿಂದ ೧೯ ರವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂಭತ್ತು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೨೨' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦ ರಿಂದ ೨೮ ರ ವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂಭತ್ತು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೨೧' ಸಂಜ್ಞೆಯುಳ್ಳ ಭಂಗಗಳರೂಪದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೨೯ ರಿಂದ ೩೧ ರ ವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯ-ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಮೂರು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೧೩' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೩೨ ರಿಂದ ೪೦ ರ ವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಎರಡೆರಡು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂಭತ್ತು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೧೨' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ೪೧ ರಿಂದ ೪೯ ರ ವರೆಗಿನ ಭಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತ, ಕಾರಿತ, ಅನುಮೋದನೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನ, ವಚನ, ಕಾಯಗಳೊಳಗಿಂದ ಒಂದೊಂದು ಹಚ್ಚಲಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂಭತ್ತು ಭಂಗಗಳನ್ನು '೧೧' ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿ ೪೯ ಭಂಗಗಳಾದವು.

ಈಗ ಈ ಕಥನದ ಮೇಲೆ ಕಲತರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಯದ್ ಅಹಂ ವೋಹಾತ್ ಅಕಾರ್ಷಂ] ನಾನು ಮೋಹದಿಂದ ಅಥವಾ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ (ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಯಾವ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, [ತತ್ ಸಮಸ್ತಂ ಅಪಿ ಕರ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಮ್ಯ] ಆ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣಮಾಡಿ [ನಿಷ್ಕರ್ಮಣಿ ಚೈತನ್ಯ-ಆತ್ಮನಿ ಆತ್ಮನಿ ಆತ್ಮನಾ ನಿತ್ಯಂ ವರ್ತೇ] ನಾನು ನಿಷ್ಕರ್ಮ (ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಹಿತ)ನಾಗಿ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ (ತನ್ನಿಂದಲೇ) ನಿರಂತರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ (ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಅನುಭವಮಾಡುತ್ತಾನೆ).

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕರ್ಮವನ್ನು ೪೯ ಭಂಗಗಳಿಂದ ಮಿಥ್ಯೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯು ಪ್ರತಿಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ನಿರಂತರ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನ ಅನುಭವಮಾಡುವುದರ ವಿಧಿ ಇದು ಇದೆ. 'ಮಿಥ್ಯೆ' ಯೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಪ್ರಯೋಜನೆಯು ಹೀಗಿದೆ- ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ಮೊದಲು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು; ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಅದರ ಕುರಿತು ಮಮತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು ಆಗ ಅದನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ; ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಭೂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನು ಅದು ಸಂಪಾದಿಸದ ಸಮಾನವೇ ಇದೆ;

(ಆರ್ಯ)

ವೋಹವಿಲಾಸವಿಜ್ಯಂಭಿತಮಿದಮುದಯತ್ಯರ್ಮ ಸಕಲಮಾಲೋಚ್ಯ |

ಆತ್ಮನಿ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮನಿ ನಿಷ್ಕರ್ಮಣಿ ನಿತ್ಯಮಾತ್ಮನಾ ವರ್ತೇ ||೨೨೭||

ಇತ್ಯಾಲೋಚನಾಕಲ್ಪಃ ಸಮಾಪ್ತಃ |

ನ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕಾರಯಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನುಜ್ಞಾಸ್ಯಾಮಿ, ಮನಸಾ ಚ ವಾಚಾ ಚ ಕಾಯೇನ ಚೇತಿ |೧| ನ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕಾರಯಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನುಜ್ಞಾಸ್ಯಾಮಿ, ಮನಸಾ ಚ ವಾಚಾ ಚೇತಿ |೨| ನ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕಾರಯಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ ಕುರ್ವಂತಮಪ್ಯನ್ಯಂ ಸಮನುಜ್ಞಾಸ್ಯಾಮಿ, ಮನಸಾ ಚ ಕಾಯೇನ ಚೇತಿ |೩| ನ ಕರಿಷ್ಯಾಮಿ, ನ

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- (ನಿಶ್ಚಯ ಚಾರಿತ್ರವನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ-) [ವೋಹ-ವಿಲಾಸವಿಜ್ಯಂಭಿತಂ ಇದಂ ಉದಯತ್ ಕರ್ಮ] ಮೋಹದ ವಿಲಾಸದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂಥ ಯಾವ ಈ ಉದಯಮಾನ (ಉದಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ) ಕರ್ಮವಿದೆ [ಸಕಲಂ ಆಲೋಚ್ಯ] ಅದಲ್ಲವನ್ನು ಆಲೋಚನ ಮಾಡಿ (ಆ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಆಲೋಚನಮಾಡಿ) [ನಿಷ್ಕರ್ಮಣಿ ಚೈತನ್ಯ-ಆತ್ಮನಿ ಆತ್ಮನಿ ಆತ್ಮನಾ ನಿತ್ಯಂ ವರ್ತೇ] ನಾನು ನಿಷ್ಕರ್ಮ (ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ರಹಿತ)ನಾಗಿ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಂದಲೇ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ವರ್ತಮಾನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮದ ಉದಯವು ಬರುತ್ತದೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಯು ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ-ಮೊದಲು ಯಾವ ಕರ್ಮವು ಬದ್ಧವಾಗಿತ್ತು ಅದರ ಕಾರ್ಯವು ಇದಾಗಿದೆ, ನನ್ನದಂತೂ ಈ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ನಾನು ಇದರ ಕರ್ತೃವಲ್ಲ, ನಾನಂತೂ ಕೇವಲ ಶುದ್ಧಚೈತನ್ಯ ಆತ್ಮನಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ದರ್ಶನಜ್ಞಾನರೂಪವಾಗಿದೆ. ಆ ದರ್ಶನಜ್ಞಾನರೂಪವಾದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಈ ಉದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಂಥ ಕರ್ಮವನ್ನು ನೋಡುವವನು-ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರವರ್ತಮಾನನಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವುದೇ ನಿಶ್ಚಯಚಾರಿತ್ರವಿದೆ. ||೨೨೭||

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಆಲೋಚನಕಲ್ಪವು ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು.

(ಈಗ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಲ್ಪ ಎಂದರೆ ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನದ ವಿಧಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-)

(ಪ್ರತ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುವವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,-)

ನಾನು (ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಚನದಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಯದಿಂದ (ಕರ್ಮವನ್ನು) ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ||೧|| ನಾನು (ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ವಚನದಿಂದ (ಕರ್ಮವನ್ನು) ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ||೨|| ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹಾಗೂ ಕಾಯದಿಂದ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಬೇರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಅನುಮೋದನೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ||೩|| ನಾನು

೧೪೬ | ನಾಹಮುಪಭೋಗಾಂತರಾಯಕರ್ಮಫಲಂ ಭುಂಜೇ, ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮಾನಮೇವ ಸಂಚೇತಯೇ | ೧೪೭ | ನಾಹಂ ವೀರ್ಯಾಂತರಾಯಕರ್ಮಫಲಂ ಭುಂಜೇ, ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಾನಮಾತ್ಮಾನಮೇವ ಸಂಚೇತಯೇ | ೧೪೮ |

(ವಸಂತಶಿಲಕ)

ನಿಃಶೇಷಕರ್ಮಫಲಸಂನ್ಯಸನಾನ್ಯಮೈವಂ
ಸರ್ವಕ್ರಿಯಾಂತರವಿಹಾರನಿವೃತ್ತವೃತ್ತೇಃ |
ಚೈತನ್ಯಲಕ್ಷ್ಯ ಭಜತೋ ಭೃತಮಾತ್ಮತತ್ತ್ವಂ
ಕಾಲಾವಲೀಯಮಚಲಸ್ಯ ವಹತ್ವನಂತಾ ||೨೩೦||

ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನ ಸಂಚೇತನವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ||೧೪೬|| ನಾನು ಉಪಭೋಗಾಂತರಾಯಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನ ಸಂಚೇತನವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ||೧೪೭|| ನಾನು ವೀರ್ಯಾಂತರಾಯಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನ ಸಂಚೇತನವನ್ನೇ ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ||೧೪೮|| (ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನಿಯು ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಫಲಗಳ ಸಂನ್ಯಾಸದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಭಾವಿಸುತ್ತಾನೆ.)

(ಪುನಃ ಪುನಃ ಚಿಂತನೆಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವುದು ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾವನೆಯ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಜೀವನು ಸಮ್ಯಗ್ಜ್ಯೋಷ್ಣಿ-ಜ್ಞಾನಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಅವನಿಗೆ 'ನಾನು ಶುದ್ಧನಯದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕರ್ಮ ಹಾಗೂ ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ'ಂಬ ಜ್ಞಾನ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಂತೂ ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲು ಬದ್ಧವಾದ ಕರ್ಮಗಳು ಉದಯದಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವುಗಳಿಂದಾಗುವಂಥ ಭಾವಗಳ ಕರ್ತೃತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತ್ರಿಕಾಲಸಂಬಂಧದ ೪೯-೪೯ ಭಂಗಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಕರ್ಮಚೇತನತ್ಯಾಗದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಾಗೂ ಸಕಲ ಕರ್ಮಗಳ ಫಲವನ್ನು ಭೋಗಿಸುವ ತ್ಯಾಗದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಬ್ಬ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನೇ ಅನುಭವಿಸುವುದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವಿರತ, ದೇಶವಿರತ ಮತ್ತು ಪ್ರಮತ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯುಳ್ಳ ಜೀವರುಗಳ ಜ್ಞಾನ-ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಲ್ಲಂತೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಈ ಭಾವನೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ; ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಜೀವನು ಅಪ್ರಮತ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಂಡು ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೆ, ಕೇವಲ ಚೈತನ್ಯಮಾತ್ರನಾದ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗತೋಡಗಿದರೆ, ಮತ್ತು ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗರೂಪನಾದರೆ, ಆಗ ನಿಶ್ಚಯಚಾರಿತ್ರರೂಪವಾದ ಶುದ್ಧೋಪಯೋಗಭಾವದಿಂದ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನೆಯ ಫಲವಾದ ಯಾವ ಕರ್ಮಚೇತನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲಚೇತನದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಜ್ಞಾನ ರೂಪವಾದ ಪರಿಣಮನವಿದೆ ಅದು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅನಂತರ ಆತ್ಮನು ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ಜ್ಞಾನಚೇತನರೂಪನಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಾನೆ, ಪರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.)

ಈಗ ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- (ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಫಲಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಜ್ಞಾನಚೇತನದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಂಥ ಜ್ಞಾನಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ-) [ಏವಂ] ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ [ನಿಃಶೇಷ-ಕರ್ಮ-ಫಲ-ಸಂನ್ಯಸನಾತ್] ಸಮಸ್ತ ಕರ್ಮಫಲದ ಸಂನ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದರಿಂದ [ಚೈತನ್ಯ-ಲಕ್ಷ್ಯ ಆತ್ಮ-ತತ್ತ್ವಂ

(ಸ್ರಗ್ಧರೆ)

ಅತ್ಯಂತಂ ಭಾವಯಿತ್ವಾ ವಿರತಿಮವಿರತಂ ಕರ್ಮಣಸ್ತತ್ಪಲಾಚ್ಛ
 ಪ್ರಸ್ಪಷ್ಟಂ ನಾಟಯಿತ್ವಾ ಪ್ರಲಯನಮಖಿಲಾಜ್ಞಾನಸಂಚೇತನಾಯಾಃ |
 ಪೂರ್ಣಂ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಭಾವಂ ಸ್ವರಸಪರಿಗತಂ ಜ್ಞಾನಸಂಚೇತನಾಂ ಸ್ವಾಂ
 ಸಾನಂದಂ ನಾಟಯಂತಃ ಪ್ರಶಮರಸಮಿತಃ ಸರ್ವಕಾಲಂ ಪಿಬಂತು ||೨೩೩||

'ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಿಂದ ಕರ್ಮಚೇತನ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲಚೇತನದ ತ್ಯಾಗಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಜ್ಞಾನ ಚೇತನದ ಪ್ರಳಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕುಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, ಜ್ಞಾನ ಚೇತನವನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತ, ಜ್ಞಾನೀ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದರೂಪರಾಗಿರಲಿ'—ಈ ಉಪದೇಶದರ್ಶಕವಾದ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,—

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಅವಿರತಂ ಕರ್ಮಣಃ ತತ್ಪಲಾತ್ ಚ ವಿರತಿಂ ಅತ್ಯಂತಂ ಭಾವಯಿತ್ವಾ] ಜ್ಞಾನೀ ಜನರು ಕರ್ಮದಿಂದ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲದಿಂದ ವಿಡಬಿಡದ ವಿರಕ್ತಿಯನ್ನು ಅತಿಯಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ, (ಎಂದರೆ ಕರ್ಮ ಮತ್ತು ಕರ್ಮಫಲದ ಕುರಿತು ಅತ್ಯಂತ ವಿರಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ) [ಅಖಿಲ-ಅಜ್ಞಾನ-ಸಂಚೇತನಾಯಾಃ ಪ್ರಲಯನಂ ಪ್ರಸ್ಪಷ್ಟಂ ನಾಟಯಿತ್ವಾ] (ಈ ರೀತಿ) ಸಮಸ್ತ ಅಜ್ಞಾನ ಚೇತನದ ನಾಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕುಣಿಸಿ, [ಸ್ವ-ರಸ-ಪರಿಗತಂ ಸ್ವಭಾವಂ ಪೂರ್ಣಂ ಕೃತ್ವಾ] ನಿಜರಸದಿಂದಪ್ರಾಪ್ತವಾದ ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ, [ಸ್ವಾಂ ಜ್ಞಾನಸಂಚೇತನಾಂ ಸಾನಂದಂ ನಾಟಯಂತಃ ಇತಃ ಸರ್ವ-ಕಾಲಂ ಪ್ರಶಮ-ರಸಂ ಪಿಬಂತು] ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನಚೇತನವನ್ನು ಆನಂದಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕುಣಿಸುತ್ತ ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಸದಾ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಪ್ರಶಮರಸವನ್ನು ಕುಡಿಯಿರಿ (ಎಂದರೆ ಕರ್ಮದ ಅಭಾವರೂಪವಾದ ಅತ್ಮಿಕರಸವನ್ನು-ಅಮೃತರಸವನ್ನು ಈ ಸಮಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಅನಂತಕಾಲದವರೆಗೆ ಕುಡಿಯಿರಿ. ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನೀ ಜನರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದೆ).

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಮೊದಲಂತೂ ತ್ರಿಕಾಲಸಂಬಂಧದ ಕರ್ಮದ ಕರ್ತೃತ್ವರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಚೇತನದ ತ್ಯಾಗದ ಭಾವನೆಯನ್ನು (೪೯ ಭಾಗಗಳಿಂದ) ಮಾಡಿಸಿತು. ೧೪೮ ಕರ್ಮಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಉದಯರೂಪವಾದ ಕರ್ಮಫಲದ ತ್ಯಾಗದ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಅಜ್ಞಾನಚೇತನದ ಪ್ರಳಯಮಾಡಿಸಿ ಜ್ಞಾನಚೇತನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವ ಉಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಈ ಜ್ಞಾನಚೇತನವು ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದರೂಪವೂ-ತಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವದ ಅನುಭವಸ್ವರೂಪವೂ ಆಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನೀಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಅದರ ಸುಖಭೋಗವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಿ ! — ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವಿದೆ. ||೨೩೩||

ಇದು ಸರ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದರಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕರ್ತೃತ್ವ-ಭೋಕ್ತೃತ್ವದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದೆ; ಈಗ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಗಾಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಇತರ ದ್ರವ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ದ್ರವ್ಯಗಳ ಭಾವಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ತೋರಿಸಲಾಗುವುದು. ಮೊದಲು ಈ ಗಾಥೆಗಳ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,—

ರೂವಂ ಕಾಣಂ ಣ ಹವದಿ ಜಮ್ಹಾ ರೂವಂ ಣ ಯಾಣದೇ ಕಿಂಚಿ |

ತಮ್ಹಾ ಅಣ್ಣಂ ಕಾಣಂ ಅಣ್ಣಂ ರೂವಂ ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ ||೩೯೨||

ವಣ್ಣೋ ಕಾಣಂ ಣ ಹವದಿ ಜಮ್ಹಾ ವಣ್ಣೋ ಣ ಯಾಣದೇ ಕಿಂಚಿ |

ತಮ್ಹಾ ಅಣ್ಣಂ ಕಾಣಂ ಅಣ್ಣಂ ವಣ್ಣಂ ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ ||೩೯೩||

ಗಂಧೋ ಕಾಣಂ ಣ ಹವದಿ ಜಮ್ಹಾ ಗಂಧೋ ಣ ಯಾಣದೇ ಕಿಂಚಿ |

ತಮ್ಹಾ ಅಣ್ಣಂ ಕಾಣಂ ಅಣ್ಣಂ ಗಂಧಂ ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ ||೩೯೪||

ಣ ರಸೋ ದು ಹವದಿ ಕಾಣಂ ಜಮ್ಹಾ ದು ರಸೋ ಣ ಯಾಣದೇ ಕಿಂಚಿ |

ತಮ್ಹಾ ಅಣ್ಣಂ ಕಾಣಂ ರಸಂ ಚ ಅಣ್ಣಂ ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ ||೩೯೫||

ಗಾಥೆ - ೩೯೦-೪೦೪

ಗಾಥಾರ್ಥ :- [ಸತ್ಥಂ] ಶಾಸ್ತ್ರವು [ಕಾಣಂ ಣ ಹವದಿ] ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ [ಜಮ್ಹಾ] ಏಕೆಂದರೆ [ಸತ್ಥಂ ಕಿಂಚಿ ಣ ಯಾಣದೇ] ಶಾಸ್ತ್ರವು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ (-ಅದು ಜಡವಾಗಿದೆ), [ತಮ್ಹಾ] ಆದ್ದರಿಂದ [ಕಾಣಂ ಅಣ್ಣಂ] ಜ್ಞಾನವು ಬೇರೆಯಿದೆ, [ಸತ್ಥಂ ಅಣ್ಣಂ] ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬೇರೆಯಿದೆ - [ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ] ಎಂದು ಜಿನದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. [ಸದ್ವೋ ಕಾಣಂ ಣ ಹವದಿ] ಶಬ್ದವು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲ [ಜಮ್ಹಾ] ಏಕೆಂದರೆ [ಸದ್ವೋ ಕಿಂಚಿ ಣ ಯಾಣದೇ] ಶಬ್ದವು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, [ತಮ್ಹಾ] ಆದ್ದರಿಂದ [ಕಾಣಂ ಅಣ್ಣಂ] ಜ್ಞಾನವು ಬೇರೆಯಿದೆ, [ಸದ್ವಂ ಅಣ್ಣಂ] ಶಬ್ದವು ಬೇರೆಯಿದೆ - [ಜಿಣಾ ಬೇಂತಿ] ಎಂದು ಜಿನದೇವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯಾವ ರೂಪವಿದೆಯದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೇಕೆಂದರಾರೂಪವೇನನು ತಿಳಿಯದು |

ಈ ವಿಧದಿಂ ಜ್ಞಾನಬೇರೆ ಮೇಣ್‌ರೂಪಬೇರೆಯೆಂದು ಜಿನವರರು ಪೇಳಿಹರು ||೩೯೨||

ಯಾವ ವರ್ಣವಿದೆಯದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೇಕೆಂದರಾವರ್ಣವೇನನು ತಿಳಿಯದು |

ಈ ವಿಧದಿಂ ಜ್ಞಾನಬೇರೆ ಮೇಣ್‌ವರ್ಣಬೇರೆಯೆಂದು ಜಿನವರರು ಪೇಳಿಹರು ||೩೯೩||

ಯಾವ ಗಂಧವಿದೆಯದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೇಕೆಂದರಾಗಂಧವೇನನು ತಿಳಿಯದು |

ಈ ವಿಧದಿಂ ಜ್ಞಾನಬೇರೆ ಮೇಣ್‌ಗಂಧಬೇರೆಯೆಂದು ಜಿನವರರು ಪೇಳಿಹರು ||೩೯೪||

ಯಾವ ರಸವಿದೆಯದು ಜ್ಞಾನವಲ್ಲವೇಕೆಂದರಾರಸವೇನನು ತಿಳಿಯದು |

ಈ ವಿಧದಿಂ ಜ್ಞಾನಬೇರೆ ಮೇಣ್‌ರಸಬೇರೆಯೆಂದು ಜಿನವರರು ಪೇಳಿಹರು ||೩೯೫||

(ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ)

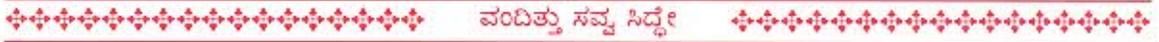
ಅನ್ಯೇಭ್ಯೋ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಮಾತ್ಮನಿಯತಂ ಬಿಭ್ರತ್ಸುಥಗ್ವಸ್ತುತಾ-
 ಮಾದಾನೋಜ್ಜನಶೂನ್ಯಮೇತದಮಲಂ ಜ್ಞಾನಂ ತಥಾವಸ್ಥಿತಮ್ |
 ಮಧ್ಯಾದ್ಯಂತವಿಭಾಗಮುಕ್ತಸಹಜಸ್ಪಾರಪ್ರಭಾಭಾಸುರಃ
 ಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಘನೋ ಯಥಾಸ್ಯ ಮಹಿಮಾ ನಿತ್ಯೋದಿತಸ್ತಿಷ್ಠತಿ ||೨೩೫||

ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು, ಹೇಗೆ ಶುದ್ಧನಯದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸಿದ್ಧರಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ-
 ಶ್ರದ್ಧೆಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಏಕಾಗ್ರ-ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಪುನಃ
 ಪುನಃ ಅದರದೇ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವುದು, ಅದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ನೋಡುವಿಕೆಯಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರದ
 ನೋಡುವಿಕೆಯು ಅಪ್ರಮತ್ತ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಪ್ರಕಾರದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವು
 ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅದುವರೆಗೆ ಇಂಥ ಅಭ್ಯಾಸವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಇದು, ನೋಡುವುದರ
 ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಕಾರವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗಂತೂ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನದ ಶುದ್ಧನಯದ ಆಶ್ರಯದಿಂದ ಪರೋಕ್ಷ
 ನೋಡುವುದಿದೆ. ಮತ್ತು (೩) ಯಾವಾಗ ಕೇವಲಜ್ಞಾನವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ ಆಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡುವುದಿದೆ ಅದು
 ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ನೋಡುವಿಕೆಯಿದೆ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಎಲ್ಲ ವಿಭಾವಗಳಿಂದ ರಹಿತವಾಗುತ್ತ
 ಎಲ್ಲದರ ಜ್ಞಾತಾ-ದೃಷ್ಟಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಾರದ ನೋಡುವಿಕೆಯು ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು
 ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡುವುದಿದೆ.

ಈಗ ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಅನ್ಯೇಭ್ಯಃ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಂ] ಇತರ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವೂ, [ಆತ್ಮ-ನಿಯತಂ]
 ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಶ್ಚಿತವೂ, [ಪ್ರಥಮ್-ವಸ್ತುತಾಂ ಬಿಭ್ರತ್] ಭಿನ್ನವಸ್ತುವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವಂಥದೂ (ವಸ್ತುವಿನ
 ಸ್ವರೂಪವು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶೇಷಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾನೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಶೇಷಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಧಾರಣೆ
 ಮಾಡುವಂಥದೂ), [ಆದಾನ-ಉಜ್ಜನ-ಶೂನ್ಯಂ] ಗ್ರಹಣ-ತ್ಯಾಗಗಳಿಂದ ರಹಿತವೂ, [ಏತತ್ ಅಮಲಂ
 ಜ್ಞಾನಂ] ಆದ ಈ ಮಲವಿಲ್ಲದ (ರಾಗಾದಿ ಮಲದಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಜ್ಞಾನವು) [ತಥಾವಸ್ಥಿತಂ ಯಥಾ]
 ಹೀಗೆ ಅವಸ್ಥಿತ-ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಅದು [ಮಧ್ಯ-ಆದಿ-ಅಂತ-ವಿಭಾಗ-ಮುಕ್ತ-ಸಹಜ-
 ಸ್ಪಾರ-ಪ್ರಭಾ-ಭಾಸುರಃ ಅಸ್ಯ ಶುದ್ಧ-ಜ್ಞಾನ-ಘನಃ ಮಹಿಮಾ] ಆದಿ ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯರೂಪವಾದ ವಿಭಾವಗಳಿಂದ
 ರಹಿತವಾದಂಥ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಹರಡಿದ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ದೈದೀಪ್ಯಮಾನವಾದಂಥ ಅದರ ಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ-ರೂಪವಾದ
 ಮಹಿಮೆಯು [ನಿತ್ಯ-ಉದಿತಃ ತಿಷ್ಠತಿ] ನಿತ್ಯೋದಿತವಾಗಿರಲಿ (-ಶುದ್ಧಜ್ಞಾನದ ಪುಂಜರೂಪವಾದ ಮಹಿಮೆಯು
 ಯಾವಾಗಲೂ ಉದಯಮಾನವಾಗಿರಲಿ).

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಜ್ಞಾನದ ಪೂರ್ಣರೂಪವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅದು ಯಾವಾಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ
 ಆಗ ಎಲ್ಲ ವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರೂ
 ಕೆಡಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಉದಯರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ||೨೩೫||

(ಉಪಜಾತಿ)

ಉನ್ಮುಕ್ತಮುನ್ಮೋಚ್ಯಮಶೇಷತಸ್ತತ್
 ತಥಾತ್ತಮಾದೇಯಮಶೇಷತಸ್ತತ್ |
 ಯದಾತ್ಮನಃ ಸಂಹೃತಸರ್ವಶಕ್ತೇಃ
 ಪೂರ್ಣಸ್ಯ ಸಂಧಾರಣಮಾತ್ಮನೀಹ ||೨೩೬||

(ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪು)

ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಂ ಪರದ್ರವ್ಯಾದೇವಂ ಜ್ಞಾನಮವಸ್ಥಿತಮ್ |
 ಕಥಮಾಹಾರಕಂ ತತ್ಸ್ಯಾದ್ಯೇನ ದೇಹೋಽಸ್ಯ ಶಂಕೃತೇ ||೨೩೭||

‘ಇಂಥ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಣಮಾಡುವುದೇ ಅದೇ ಗ್ರಹಣಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದಂತಹುದನ್ನೆಲ್ಲ ಗ್ರಹಣಮಾಡಿದಂತೆ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದಂತಹುದನ್ನೆಲ್ಲ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದಂತಿದೆ’-ಎಂಬರ್ಥದ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಸಂಹೃತ-ಸರ್ವ-ಶಕ್ತೇಃ ಪೂರ್ಣಸ್ಯ ಆತ್ಮನಃ] ಯಾವನು ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದ್ದಾನೆ (ತನ್ನಲ್ಲಿ ತನ್ನಯಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ) ಇಂಥ ಪೂರ್ಣ ಆತ್ಮನನ್ನು [ಆತ್ಮನಿ ಇಹ] ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ [ಯತ್ ಸಂಧಾರಣಂ] ಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು [ತತ್ ಉನ್ಮೋಚ್ಯಂ ಅಶೇಷತಃ ಉನ್ಮುಕ್ತಂ] ಅದೇ ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿದೆ [ತಥಾ] ಮತ್ತು [ಆದೇಯಂ ತತ್ ಅಶೇಷತಃ ಆತ್ಮಂ] ಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನೂ, ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳ ಸಮೂಹರೂಪನೂ ಆದ ಯಾವ ಆತ್ಮನಿದ್ದಾನೆ ಅವನನ್ನು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಧಾರಣೆಮಾಡಿಸುವುದೇ ಯಾವುದೆಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಹಣೆಮಾಡಲು ಯಾವುದೆಲ್ಲವು ಯೋಗ್ಯವಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಣೆಮಾಡಿದೆ, ಇದೇ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯಿದೆ. ||೨೩೬||

‘ಇಂಥ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ’-ಎಂಬರ್ಥದ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಗಾಥೆಗಳ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಏವಂ ಜ್ಞಾನಂ ಪರದ್ರವ್ಯಾತ್ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಂ ಅವಸ್ಥಿತಂ] ಹೀಗೆ (ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಿಂದ) ಜ್ಞಾನವು ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿ (ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ) ನಿಂತಿದೆ; [ತತ್ ಆಹಾರಕಂ ಕಥಂ ಸ್ಯಾತ್ ಯೇನ ಅಸ್ಯ ದೇಹಃ ಶಂಕೃತೇ] ಆ (ಜ್ಞಾನವು) ಆಹಾರಕವು (ಎಂದರೆ ಕರ್ಮ-ನೋಕರ್ಮರೂಪವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಮಾಡುವಂತಹುದು) ಹೇಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ ಅದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ದೇಹವಿದೆಯೆಂಬ ಸಂದೇಹಪಡಲು ಬಂದೀತು? (ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ದೇಹವಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೇ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕರ್ಮ-ನೋಕರ್ಮರೂಪದ ಆಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ). ||೨೩೭||

ಈಗ ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಗಾಥಾ ಸೂತ್ರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ನ ಖಲು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಂ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಃ, ಶರೀರಾಶ್ರಿತತ್ವೇ ಸತಿ ಪರದ್ರವ್ಯತ್ವಾತ್ | ದರ್ಶನಜ್ಞಾನ-
ಚಾರಿತ್ರಾಣ್ಯೇವ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಃ, ಆತ್ಮಾಶ್ರಿತತ್ವೇ ಸತಿ ಸ್ವದ್ರವ್ಯತ್ವಾತ್ |

ಯತ ಏವಮ್ -

ತಮ್ನಾ ಜಹಿತ್ತು ಲಿಂಗೇ ಸಾಗಾರಣಗಾರಏಹಿಂ ವಾ ಗಹಿದೇ |

ದಂಸಣಣಾಣಚರಿತ್ತೇ ಅಪ್ಪಾಣಂ ಜುಂಜ ಮೋಕ್ಷಪಹೇ ||೪೧೦||

ತಸ್ಮಾತ್ ಜಹಿತ್ವಾ ಲಿಂಗಾನಿ ಸಾಗಾರ್ಯರನಗಾರಕೈರ್ವಾ ಗೃಹೀತಾನಿ |

ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರೇ ಆತ್ಮಾನಂ ಯುಂಕ್ಷ್ವ ಮೋಕ್ಷಪಥೇ ||೪೧೦||

ಗಾಥೆ - ೪೧೦

ಗಾಥಾರ್ಥ :- [ಪಾಸಂಡೀಗಿಹಿಮಯಾಣಿ ಲಿಂಗಾಣಿ] ಮುನಿಗಳ ಮತ್ತು ಗೃಹಸ್ಥರಲಿಂಗವು (ಚಿಹ್ನೆ) [ಏಸ] ಇದು [ಮೋಕ್ಷಮಗ್ನೋ ಣ ವಿ] ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲ; [ದಂಸಣಣಾಣಚರಿತ್ತಾಣಿ] ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಕ್ಕೆ [ಜಿಣಾ] ಜಿನದೇವರು [ಮೋಕ್ಷಮಗ್ನಂ ಬೇಂತಿ] ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಟೀಕೆ :- ನಿಜವಾಗಿ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು (ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವು) ಶರೀರಾಶ್ರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರದ್ರವ್ಯವಿದೆ. ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳೇ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ಆತ್ಮಾಶ್ರಿತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವದ್ರವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಯಾವುದು ಮೋಕ್ಷವಿದೆ ಅದು ಎಲ್ಲ ಕರ್ಮಗಳ ಅಭಾವರೂಪವಾದ ಆತ್ಮಪರಿಣಾಮವಿದೆ (ಆತ್ಮನ ಪರಿಣಾಮವಿದೆ), ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಕಾರಣವೂ ಕೂಡ ಆತ್ಮಪರಿಣಾಮವೇ ಆಗಬೇಕು. ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳು ಆತ್ಮನ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿವೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಅದೇ ಮೋಕ್ಷದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದು ಲಿಂಗವಿದೆ ಅದು ದೇಹಮಯವಾಗಿದೆ ; ಮತ್ತು ಯಾವುದು ದೇಹವಿದೆ ಅದು ಪುಧ್ಲದ್ರವ್ಯಮಯವಾಗಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಆತ್ಮನ ಸಲುವಾಗಿ ದೇಹವು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಪಾರಮಾರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ದ್ರವ್ಯವು ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಯಮವಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ಹೀಗಿದೆಯೆಂದಮೇಲೆ (ಎಂದರೆ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲ ಮತ್ತು ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳೇ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಿದೆ) ಈ ರೀತಿಯಿಂದ (ಕೇಳಗೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ) ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು-ಎಂಬ ಉಪದೇಶವಿದೆ,-

ಸಾಗಾರನಗಾರಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಲಿಂಗಗಳ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು |

ಬೇಗ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರವೆಂಬ ಮೋಕ್ಷಪಥದಿ ನಿನ್ನಾತ್ಮನಂ ತೊಡಗಿಸು ||೪೧೦||

ಯತೋ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಂ ನ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಃ, ತತಃ ಸಮಸ್ತಮಪಿ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಂ ತ್ಯಕ್ತ್ವಾ ದರ್ಶನ-
ಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರೇಷ್ವೇವ, ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗತ್ವಾತ್, ಆತ್ಮಾ ಯೋಕ್ತವ್ಯ ಇತಿ ಸೂತ್ರಾನುಮತಿಃ |

(ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪ)

ದರ್ಶನಜ್ಞಾನಚಾರಿತ್ರತ್ರಯಾತ್ಮಾ ತತ್ತ್ವಮಾತ್ಮನಃ |

ಏಕ ಏವ ಸದಾ ಸೇವ್ಯೋ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗೋ ಮುಮುಕ್ಷುಣಾ ||೨೩೯||

ಗಾಥೆ - ೪೦೦

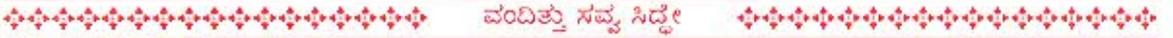
ಗಾಥಾರ್ಥ :- [ತಮ್ಮಾ] ಆದ್ದರಿಂದ [ಸಾಗಾರಏಹಿಂ] ಸಾಗಾರರ-ಗೃಹಸ್ಥರ ಮುಖಾಂತರ [ಅಣಗಾರ
ಏಹಿಂ ವಾ] ಅಥವಾ ಅನಗಾರರ ಮುಖಾಂತರ-ಮುನಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ [ಗಹಿದೇ] ಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ [ಲಿಂಗೇ]
ಲಿಂಗಗಳನ್ನು [ಜಹಿತ್ತು] ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, [ದಂಸಣಣಾಣಚರಿತ್ರೇ] ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ [ಮೋಕ್ಷ-
ಪಹೇ] - ಯಾವುದು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ - [ಅಪ್ಪಾಣಂ ಜುಂಜ] ನೀನು ಆತ್ಮನನ್ನು ತೊಡಗಿಸು.

ಟೀಕೆ :- ಏಕೆಂದರೆ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವು ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತರದ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಗಳನ್ನು
ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ, ಅದು (ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರವು) ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿರುವುದರಿಂದ,
(ಅದರಲ್ಲಿ) ಆತ್ಮನನ್ನು ತೊಡಗಿಸುವುದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ-ಹೀಗೆ ಸೂತ್ರದ ಅರ್ಪಣೆಯಿದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಇಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ, ಆತ್ಮನನ್ನು ದರ್ಶನ, ಜ್ಞಾನ, ಚಾರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ
ವಚನವಿದೆ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಮಾರ್ಥವಚನವಿದೆ. ಇದು ಮುನಿ-ಶ್ರಾವಕರ ವ್ರತಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಯಿಸುವ
ಉಪದೇಶವಿದೆಯೆಂದು ಯಾರಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಯಾರು ಕೇವಲ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವನ್ನೇ
ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ವೇಷಗಳನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಕೇವಲ ವೇಷದಿಂದ-
ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯವ್ರತದಿಂದ-ಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗದ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಬಿಡಿಯಿಸುವ
ಉಪದೇಶಮಾಡಿದೆ; ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂತೂ ಆತ್ಮನ ಪರಿಣಾಮಗಳಾದ ಯಾವ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-
ಚಾರಿತ್ರಗಳಿವೆ ಅದೇ ಇದೆ. ವ್ಯವಹಾರ ಆಚಾರಸೂತ್ರದ ಕಥನಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಯಾವ ಮುನಿ-ಶ್ರಾವಕರ ಬಾಹ್ಯವ್ರತಗಳಿವೆ,
ಅವು ವ್ಯವಹಾರದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿವೆ; ಆ ವ್ರತಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಯಿಸಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ
ವ್ರತಗಳ ಮಮತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನಿಜವಾದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದರಿಂದಲೇ ಮೋಕ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ,
ಕೇವಲ ವೇಷಮಾತ್ರದಿಂದ-ವ್ರತಮಾತ್ರದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಈಗ ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ಗಾಥೆಯ ಸೂಚಕವಾದ ಕಲಶರೂಪದ
ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಆತ್ಮನಃ ತತ್ತ್ವಂ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರ-ತ್ರಯ-ಆತ್ಮಾ] ಆತ್ಮನ ತತ್ತ್ವವು
ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರ-ಈ ತ್ರಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ (ಎಂದರೆ ಆತ್ಮನ ಯಥಾರ್ಥರೂಪು ದರ್ಶನ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು
ಚಾರಿತ್ರ-ಈ ಮೂರರ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ); [ಮುಮುಕ್ಷುಣಾ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗಃ ಏಕಃ ಏವ ಸದಾ ಸೇವ್ಯಃ]
ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಕ್ಷೇಚ್ಛುಗಳಾದ ಪುರುಷರಿಗೆ (ಈ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರ ಸ್ವರೂಪವಾದ) ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೊಂದೇ
ಯಾವಾಗಲೂ ಸೇವನೆ ಮಾಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ||೨೩೯||

(ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ)

ಏಕೋ ಮೋಕ್ಷಪಥೋ ಯ ಏಷ ನಿಯತೋ ದೃಗ್ ಜ್ಞಪ್ತಿವೃತ್ತಾತ್ಮಕ-
ಸ್ತತ್ಯೈವ ಸ್ಥಿತಿಮೇತಿ ಯಸ್ತಮನಿಶಂ ಧ್ಯಾಯೇಚ್ಚ ತಂ ಚೇತತಿ |
ತಸ್ಮಿನ್ನೇವ ನಿರಂತರಂ ವಿಹರತಿ ದ್ರವ್ಯಾಂತರಾಣ್ಯಸ್ಪೃಶನ್
ಸೋಽವಶ್ಯಂ ಸಮಯಸ್ಯ ಸಾರಮಚಿರಾನ್ನಿತ್ಯೋದಯಂ ವಿಂದತಿ ||೨೪೦||

ಪರಿಣಾಮವುಳ್ಳವನು) ಆಗಿ ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ವಿಹಾರಮಾಡು; ಹಾಗೂ ಒಂದು ಜ್ಞಾನರೂಪವನ್ನೇ ಅಚಲವಾಗಿ ಅಪಲಂಬಿಸುತ್ತ, ಯಾವ ಜ್ಞೇಯರೂಪವಾಗುವುದರಿಂದ ಉಪಾಧಿಸ್ವರೂಪವಾದಂಥ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಹರಡುತ್ತಿರುವ ಸಕಲ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ವಿಹರಿಸಬೇಡ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಪರಮಾರ್ಥರೂಪವಾದ ಆತ್ಮನ ಪರಿಣಾಮವು ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರವಿದೆ; ಅದೇ ಮೋಕ್ಷವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೇ-ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೇ-ಆತ್ಮನನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅದರದೇ ಧ್ಯಾನಮಾಡಬೇಕು, ಅದರದೇ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಹಾರ (ಪ್ರವರ್ತನೆ) ಮಾಡಬೇಕು, ಇತರ ದ್ರವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಲ್ಲಿ ಪಾರಮಾರ್ಥ್ಯದಿಂದ-ನಿಶ್ಚಯಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಸೇವನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಕೇವಲ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಢರಾಗಿರಬಾರದೆಂಬುದೇ ಉಪದೇಶವಿದೆ.

ಈಗ ಇದೇ ಅರ್ಥದ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ದೃಗ್-ಜ್ಞಪ್ತಿ-ವೃತ್ತಿ-ಆತ್ಮಕಃ ಯಃ ಏಷಃ ಏಕಃ ನಿಯತಃ ಮೋಕ್ಷಪಥಃ] ದರ್ಶನ-ಜ್ಞಾನ-ಚಾರಿತ್ರರೂಪವಾದ ಯಾವ ಈ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವಿದೆ, [ತತ್ರ ಏವ ಯಃ ಸ್ಥಿತಿಂ ಏತಿ] ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವ ಪುರುಷನು ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಸ್ಥಿರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ, [ತಂ ಅನಿಶಂ ಧ್ಯಾಯೇತ್] ಅದರದೇ ನಿರಂತರ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಾನೆ, [ತಂ ಚೇತತಿ] ಅದರದೇ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ, [ಚ ದ್ರವ್ಯಾಂತರಾಣಿ ಅಸ್ಪೃಶನ್ ತಸ್ಮಿನ್ ಏವ ನಿರಂತರಂ ವಿಹರತಿ] ಮತ್ತು ಇತರ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಮಾಡದೆ ನಿರಂತರ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, [ಸಃ ನಿತ್ಯ-ಉದಯಂ ಸಮಯಸ್ಯ ಸಾರಂ ಅಚಿರಾತ್ ಅವಶ್ಯಂ ವಿಂದತಿ] ಆ ಪುರುಷನು, ಯಾವುದರ ಉದಯವು ನಿತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಸಮಯದ ಸಾರವನ್ನು (ಎಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನ ರೂಪನ್ನು) ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ನಿಶ್ಚಯಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮೋಕ್ಷದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ-ಇದು ನಿಯಮವಿದೆ. ||೨೪೦||

‘ಯಾರು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವನ್ನೇ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಂಬಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ಮಮತೆಯನ್ನಿಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಸಮಯಸಾರವನ್ನು ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿದಿಲ್ಲ’-ಎಂಬುದನ್ನು ಗಾಢಾ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಅದರ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

(ಶಾರ್ದೂಲವಿಕ್ರೀಡಿತಂ)

ಯೇತ್ವೇನಂ ಪರಿಹೃತ್ಯ ಸಂವೃತಿಪಥಪ್ರಸ್ಥಾಪಿತೇನಾತ್ಮನಾ
ಲಿಂಗೇ ದ್ರವ್ಯಮಯೇ ವಹಂತಿ ಮಮತಾಂ ತತ್ತ್ವಾವಬೋಧಚ್ಯುತಾಃ |
ನಿತ್ಯೋದ್ಯೋತಮಖಂಡಮೇಶಮತುಲಾಲೋಕಂ ಸ್ವಭಾವಪ್ರಭಾ-
ಪ್ರಾಗ್ಭಾರಂ ಸಮಯಸ್ಯ ಸಾರಮಮಲಂ ನಾದ್ಯಾಪಿ ಪಶ್ಯಂತಿ ತೇ ||೨೪೧||

ಪಾಸಂಡೀಲಿಂಗೇಸು ವ ಗಿಹಿಲಿಂಗೇಸು ವ ಬಹುಪ್ರಯಾರೇಸು |

ಕುವೃಂತಿ ಜೇ ಮಮತ್ತಿಂ ತೇಹಿಂ ಣ ಣಾದಂ ಸಮಯಸಾರಂ ||೪೧೩||

ಪಾಷಂಡಿಲಿಂಗೇಷು ವಾ ಗೃಹಿಲಿಂಗೇಷು ವಾ ಬಹುಪ್ರಕಾರೇಷು |

ಕುವೃಂತಿ ಯೇ ಮಮತ್ವಂ ತೈರ್ನ ಜ್ಞಾತಃ ಸಮಯಸಾರಃ ||೪೧೩||

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಯೇ ತು ಏನಂ ಪರಿಹೃತ್ಯ ಸಂವೃತಿ-ಪಥ-ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿತೇನ ಆತ್ಮನಾ ದ್ರವ್ಯಮಯೇ
ಲಿಂಗೇ ಮಮತಾಂ ವಹಂತಿ] ಯಾವ ಪುರುಷರು ಈ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪರಮಾರ್ಥಸ್ವರೂಪವಾದ
ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಹಾರಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಿಂದ ದ್ರವ್ಯಮಯವಾದ
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಮತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ (ಎಂದರೆ ಈ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವೇ ನಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬಹುದೆಂದು
ನಂಬುತ್ತಾರೆ), [ತೇ ತತ್ತ್ವ ಅವಬೋಧ-ಚ್ಯುತಾಃ ಅದ್ಯ ಅಪಿ ಸಮಯಸ್ಯ ಸಾರಂ ನ ಪಶ್ಯಂತಿ] ಆ
ಪುರುಷರು ತತ್ತ್ವದ ಯಥಾರ್ಥ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ರಹಿತರಾಗುತ್ತ ಇದುವರೆಗೆ ಸಮಯದ ಸಾರವನ್ನು-ಎಂದರೆ
(ಶುದ್ಧಾತ್ಮನನ್ನು) ನೋಡಲಿಲ್ಲ-ಅನುಭವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸಮಯಸಾರನು-ಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಹೇಗಿದ್ದಾನೆ? [ನಿತ್ಯ-
ಉದ್ಯೋತಂ] ನಿತ್ಯಪ್ರಕಾಶಮಾನನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಆತನ ಉದಯವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ
ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ), [ಅಖಂಡಂ] ಅಖಂಡನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಇತರ ಜ್ಞೇಯ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ನಿಮಿತ್ತದಿಂದ
ಖಂಡ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ), [ಏಕಂ] ಏಕನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ ಪರ್ಯಾಯಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಅವಸ್ಥೆಗಳ ರೂಪವಾದರೂ
ಅವನು ತನ್ನ ಏಕತೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ), [ಅತುಲ-ಅಲೋಕಂ] ಅವನು ಅತುಲ
(ಉಪಮೆಯಿಲ್ಲದ) ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳವನಿದ್ದಾನೆ (ಏಕೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ ಮೊದಲಾದವರ ಪ್ರಕಾಶದ
ಉಪಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ), [ಸ್ವಭಾವ-ಪ್ರಭಾ-ಪ್ರಾಗ್ಭಾರಂ] ಸ್ವಭಾವಪ್ರಭೆಯ ಪುಂಜನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ
ಚೈತನ್ಯಪ್ರಕಾಶದ ಸಮೂಹರೂಪವಾಗಿದ್ದಾನೆ), [ಅಮಲಂ] ಅಮಲನಿದ್ದಾನೆ (ಎಂದರೆ ರಾಗ ಮೊದಲಾದ
ವಿಕಾರಮಲರೂಪದಿಂದ ರಹಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ).

(ಹೀಗೆ ಯಾರು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ-ಕಾರಣಸಮಯಸಾರದ
ಅನುಭವವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಎಂದಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯಸಮಯಸಾರದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಎಲ್ಲಿಂದ ಆದೀತು?)
||೨೪೧||

ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಮುನಿಲಿಂಗಗಳಿಲ್ಲವೆ ಗೃಹಸ್ಥಲಿಂಗಗಳಲಿ |

ಯಾವ ಮಮತೆಯ ಮಾಡುವರವರು ಸಮಯಸಾರವನು ತಿಳಿಯರು ||೪೧೩||

(ಸ್ವಗತ)

ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಮಮಕಾರಮೀಲಿತೈ-
 ದ್ಯುತ್ಯತೇ ಸಮಯಸಾರ ಏವ ನ |
 ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಮಿಹ ಯತ್ಕಿಲಾನ್ಯತೋ
 ಜ್ಞಾನಮೇಕಮಿದಮೇವ ಹಿ ಸ್ವತಃ ||೨೪೩||

ವವಹಾರಿಓ ಪುಣ ಣಿಓ ದೋಣ್ಣಿ ವಿ ಲಿಂಗಾಣಿ ಭಣದಿ ಮೋಕ್ಷಪಹೇ |
 ಣಿಚ್ಛಯಣಿಓ ಣ ಇಚ್ಛದಿ ಮೋಕ್ಷಪಹೇ ಸವ್ಯಲಿಂಗಾಣಿ ||೪೦೪||

ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಃ ಪುನರ್ನಯೋ ದ್ವೇ ಅಪಿ ಲಿಂಗೇ ಭಣತಿ ಮೋಕ್ಷಪಥೇ |
 ನಿಶ್ಚಯನಯೋ ನೇಚ್ಛತಿ ಮೋಕ್ಷಪಥೇ ಸರ್ವಲಿಂಗಾನಿ ||೪೦೪||

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಯಾರು ಭತ್ತದ ತವಡಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಮೋಹಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನೇ ಕುಟ್ಟುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ; ಇದೇ ಪ್ರಕಾರ ಯಾರು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಧರಾಗುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ (ಎಂದರೆ ಯಾರು ಶರೀರ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಮತೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದಾರೆ), ಅವರು ಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಅನುಭವರೂಪವಾದ ಪರಮಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲ; ಎಂದರೆ ಇಂಥ ಬೀವರುಗಳು ಶರೀರ ಮೊದಲಾದ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೇನೇ ಆತ್ಮನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ನಿಜವಾದ ಆತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ||೨೪೩||

ಈಗ ಮುಂದಿನ ಗಾಢೆಯ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗ-ಮಮಕಾರ-ಮೀಲಿತೈಃ ಸಮಯಸಾರಃ ಏವ ನ ದ್ಯುತ್ಯತೇ] ಯಾರು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ಅಂಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ-ವಿವೇಕರಹಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಸಮಯಸಾರವನ್ನೇ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ; [ಯತ್ ಇಹ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗಂ ಕಿಲ ಅನ್ಯತಃ] ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗವಂತೂ ನಿಜವಾಗಿ ಬೇರೆ ದ್ರವ್ಯದಿಂದಾಗುತ್ತದೆ, [ಇದಂ ಜ್ಞಾನಂ ಏವ ಹಿ ಏಕಂ ಸ್ವತಃ] ಕೇವಲ ಈ ಜ್ಞಾನವೇ ತನ್ನಿಂದ-ಆತ್ಮದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಯಾರು ದ್ರವ್ಯಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮಮತೆಯಿಂದ ಕುರುಡರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಶುದ್ಧಾತ್ಮದ್ರವ್ಯದ ಅನುಭವವೇ ಇಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇ ಪರಮಾರ್ಥವೆಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರದ್ರವ್ಯಕ್ಕೇನೇ ಆತ್ಮದ್ರವ್ಯವೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ||೨೪೩||

ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಿವೆರಡು ಲಿಂಗಗಳನು ವ್ಯವಹಾರನಯ ಹೇಳುವುದು |

ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗದಲಿ ಯಾವಲಿಂಗವನು ನಿಶ್ಚಯನಯವು ಮನ್ನಿಸದು ||೪೦೪||

(ಮಾಲಿನಿ)

ಅಲಮಲಮತಿಜಲ್ಮೈದರ್ವಿ ಕಲ್ಮೈರನಲ್ಮೈ-
 ರಯಮಿಹ ಪರಮಾರ್ಥಶ್ವೇತ್ಯತಾಂ ನಿತ್ಯಮೇಕಃ |
 ಸ್ವರಸವಿಸರಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವಿಸ್ತೂರ್ತಿಮಾತ್ರಾ
 ನ್ನ ಖಲು ಸಮಯಸಾರಾದುತ್ತರಂ ಕಿಂಚಿದಸ್ತಿ ||೨೪೪||

(ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪು)

ಇದಮೇಕಂ ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುರಕ್ಷಯಂ ಯಾತಿ ಪೂರ್ಣತಾಮ್ |
 ವಿಜ್ಞಾನಘನಮಾನಂದಮಯಮಧ್ಯಕ್ಷತಾಂ ನಯತ್ ||೨೪೫||

ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ).

‘ಹೆಚ್ಚು ಕಥನಮಾಡುವುದರಿಂದೇನು, ಒಂದು ಪರಮಾರ್ಥದ ಅನುಭವವನ್ನೇ ಪಡೆಯಿರಿ’ - ಎಂಬರ್ಥದ ಕಲಶರೂಪವಾದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಅತಿಜಲ್ಮೈಃ ಅನಲ್ಮೈಃ ದುರ್ವಿ ಕಲ್ಮೈಃ ಅಲಂ ಅಲಂ] ಹೆಚ್ಚು ಕಥನದಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ದುರ್ವಿ ಕಲ್ಮೈಗಳಿಂದ ಸಾಕಾಯಿತು; ಸಾಕಾಯಿತು; [ಅಯಂ ಪರಮಾರ್ಥಃ ಏಕಃ ನಿತ್ಯಂ ಚೇತ್ಯತಾಂ] ಈ ಏಕಮಾತ್ರದಿಂದ ಪರಮಾರ್ಥದ ಅನುಭವವನ್ನೇ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಡೆಯಿರಿ; [ಇಹ] ಎಂದಿಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಿದೆ. [ಸ್ವ-ರಸ-ವಿಸರ-ಪೂರ್ಣ-ಜ್ಞಾನ-ವಿಸ್ತೂರ್ತಿ-ಮಾತ್ರಾತ್ ಸಮಯಸಾರಾತ್ ಉತ್ತರಂ ಖಲು ಕಿಂಚಿತ್ ನ ಅಸ್ತಿ] ಏಕೆಂದರೆ ನಿಜರಸದ ಪ್ರಸಾರದಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಯಾವ ಜ್ಞಾನವಿದೆ ಅದರ ಸ್ಪುರಣ ಮಾತ್ರವಾದ ಯಾವ ಸಮಯಸಾರ (ಪರಮಾತ್ಮ) ನಿದ್ರಾನೆ ಅವನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ನಿಜವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ (ಸಮಯಸಾರನನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಸಾರಭೂತವಾದುದು ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಇಲ್ಲ).

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾದ ಆತ್ಮನ ಅನುಭವ ಪಡೆಯಬೇಕು; ನಿಜವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಸಾರಭೂತವಾದುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ||೨೪೪||

ಈಗ ಕೊನೆಯ ಗಾಥೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಯಸಾರ ಗ್ರಂಥದ ಅಧ್ಯಯನ ಇವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆಚಾರ್ಯ ಭಗವಂತರು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡುತ್ತಾರೆ; ಅದರ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಈ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಆನಂದಮಯಂ ವಿಜ್ಞಾನಘನಂ ಅಧ್ಯಕ್ಷತಾಂ ನಯತ್] ಆನಂದಮಯನಾದ ವಿಜ್ಞಾನಘನನನ್ನು-ಶುದ್ಧಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು-ಸಮಯಸಾರನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪಡಿಸುತ್ತಿರುವ, [ಇದಂ ಏಕಂ ಅಕ್ಷಯಂ ಜಗತ್-ಚಕ್ಷುಃ] ಇದೊಂದು (ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ)ಅಕ್ಷಯ ಚಕ್ಷುವು-ಸಮಯಪ್ರಾಬ್ಧತವು [ಪೂರ್ಣತಾಂ ಯಾತಿ] (ಈಗ) ಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಈ ಸಮಯಪ್ರಾಬ್ಧತಗ್ರಂಥವು ವಚನರೂಪ ಹಾಗೂ ಜ್ಞಾನರೂಪ-ಹೀಗೆ ಎರಡೂ ಪ್ರಕಾರದಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಅಕ್ಷಯವೂ (ಎಂದರೆ ಯಾವುದರ ವಿನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಂಥದು)

(ಅನುಷ್ಠುಪ್ಪು)

ಇತೀದಮಾತ್ಮನಸ್ತತ್ತ್ವಂ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಮವಸ್ಥಿತಮ್ |

ಅಖಂಡಮೇಕಮಚಲಂ ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯಮಬಾಧಿತಮ್ ||೨೪೬||

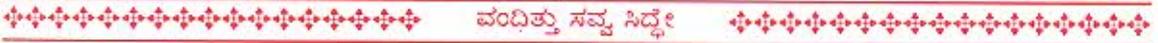
ಪರಮಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ಸ್ಥಿರನಾಗುವನು, ಆ ಆತ್ಮನು, ಕೂಡಲೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಪ್ರಕಟವಾಗುವಂಥ ಒಂದು ಚಿತ್ತಸ್ಥರಸದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸುಸ್ಥಿತ ಮತ್ತು ನಿರಾಕುಲ (ಆಕುಲತೆಯಿಲ್ಲದವ) ನಾಗುವುದರಿಂದ ಯಾವುದು (ಸೌಖ್ಯವು) 'ಪರಮಾನಂದ'ಶಬ್ದದಿಂದ ವಾಚ್ಯವಿದೆ, ಉತ್ತಮವಿದೆ ಮತ್ತು ಅನಾಕುಲ ಲಕ್ಷಣದಿಂದ ಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಅಂಥ ಸೌಖ್ಯಸ್ವರೂಪರಾಗಿ ತಾವೇ ಆಗಿಬಿಡಬಹುದು.

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಈ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೆಸರು ಸಮಯಪ್ರಾಬ್ಧತವಿದೆ. ಸಮಯದ ಅರ್ಥವು ಪದಾರ್ಥ ಅಥವಾ ಸಮಯ ಎಂದರೆ ಆತ್ಮ-ಎಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹುದು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವಿದೆ. ಮತ್ತು ಆತ್ಮನಂತೂ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಪ್ರಕಾಶಕನಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ವಿಶ್ವಪ್ರಕಾಶಕನಾದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಸಮಯ ಪ್ರಾಬ್ಧತವು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದು ಸಮಸ್ತ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಂತಹುದಿರುತ್ತದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ದ್ವಾದಶಾಂಗಶಾಸ್ತ್ರವು ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಸಮಯಪ್ರಾಬ್ಧತಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮದ ಉಪಮೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಬ್ದಬ್ರಹ್ಮವು (ಎಂದರೆ ಸಮಯಪ್ರಾಬ್ಧತಶಾಸ್ತ್ರವು) ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು-ಎಂದರೆ ಶುದ್ಧಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರು ಈ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅದರ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವರು, ಅವರು ಪ್ರರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆಯುವರು ; ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಯಾವುದಕ್ಕೆ 'ಪರಮಾನಂದ'ವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ ಅಂಥ ಉತ್ತಮವೂ, ಸ್ವಾತ್ಮಿಕವೂ, ಸ್ವಾಧೀನವೂ, ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದ್ದೂ, ಅವಿನಾಶಿಯೂ ಆದ ಸುಖವನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲೈ ಭವ್ಯಜೀವರುಗಳೇ ! ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಇದರ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರಿ, ಇದರ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿರಿ, ನಿರಂತರ ಇದರದೇ ಸ್ಮರಣೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿರಿ. ಇದರಿಂದ ಅವಿನಾಶಿಯಾದ ಸುಖವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವುದು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶವಿದೆ.

ಈಗ ಈ ಸರ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನ ಅಧಿಕಾರದ ಪೂರ್ಣತೆಯ ಕಲಶರೂಪದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ,-

ಶ್ಲೋಕಾರ್ಥ :- [ಇತಿ ಇದಂ ಆತ್ಮನಃ ತತ್ತ್ವಂ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರಂ ಅವಸ್ಥಿತಂ] ಹೀಗೆ ಈ ಆತ್ಮನ ತತ್ತ್ವವು (ಎಂದರೆ ಪರಮಾರ್ಥಭೂತವಾದ ಸ್ವರೂಪವು) ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರವೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಿತವಾಯಿತು [ಅಖಂಡಂ] ಏಕೆಂದರೆ (ಆತ್ಮನ) ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರವಾದ ತತ್ತ್ವವು ಅಖಂಡವಿದೆ (ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ಜ್ಞೇಯಾಕಾರಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಒಂದುವೇಳೆ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಖಂಡವಿದೆ), [ಏಕಂ] ಒಂದಿದೆ (ಎಂದರೆ ಅಖಂಡವಿರುವುದರಿಂದ ಏಕರೂಪವಾಗಿದೆ), [ಅಚಲಂ] ಅಚಲವಿದೆ (ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನರೂಪದಿಂದ ಚಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ-ಜ್ಞೇಯರೂಪವಾಗುವುದಿಲ್ಲ), [ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯಂ] ಸ್ವಸಂವೇದ್ಯವಿದೆ (ಎಂದರೆ ತನ್ನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹುದಿದೆ), [ಅಬಾಧಿತಂ] ಮತ್ತು ಅಬಾಧಿತವಿದೆ (ಎಂದರೆ ಯಾವ ಮಿಥ್ಯಾಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ).

ಭಾವಾರ್ಥ :- ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ನಿಜಸ್ವರೂಪವು ಜ್ಞಾನವೆಂದೇ ಹೇಳಿದೆ, ಇದರ ಕಾರಣವು ಹೀಗಿದೆ- ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅನಂತಧರ್ಮಗಳಿವೆ; ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಂತೂ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಅತಿವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿವೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಕೆಲವು (ಧರ್ಮಗಳು)

ಇತಿ ಶ್ರೀಮದಮೃತಚಂದ್ರಸೂರಿವಿರಚಿತಾಯಾಂ ಸಮಯಸಾರವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಾಮಾತ್ಮಖ್ಯಾತೌ
ಸರ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಪ್ರರೂಪಕಃ ನವಮೋಽಂಕಃ ||

ಪರ್ಯಾಯಾಪ್ರಿತವಾಗಿವೆ. ಯಾವುದೇ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತವೆ ಯಾವುದೇ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಅವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳಿಂದಲೂ ಆತ್ಮನನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಚೇತನತೆಯು ಆತ್ಮನ (ಅತಿವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಅವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳಿಲ್ಲದ) ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಅದು ಶಕ್ತಿಮಾತ್ರವಿದೆ, ಅದೃಷ್ಟವಿದೆ; ಅದರ ವ್ಯಕ್ತತೆಯು ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವಿದೆ. ಆ ದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲೂ ಜ್ಞಾನವು ಸಾಕಾರವಿದೆ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಅನುಭವಗೋಚರವಿದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಮುಖಾಂತರವೇ ಆತ್ಮನು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತ್ಮನ ತತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿ 'ಆತ್ಮನನ್ನು ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರತತ್ವವುಳ್ಳವನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಿಷ್ಟೇ ಪರಮಾರ್ಥವಿದೆ ಮತ್ತು ಉಳಿದ ಧರ್ಮಗಳು ಅಸತ್ಯವಾಗಿವೆ ಅವು ಆತ್ಮನಲ್ಲಿಲ್ಲ'ವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು; ಹೀಗೆ ಸರ್ವಥಾ ಏಕಾಂತವನ್ನೇ ಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾದೃಷ್ಟಿತನವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ, ವಿಜ್ಞಾನಾದ್ವೈತವಾದಿಯಾದ ಬೌದ್ಧರ ಮತ್ತು ವೇದಾಂತಿಗಳ ಮತವು ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಏಕಾಂತವು ಬಾಧೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಂಥ ಏಕಾಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಯಾವನಾದರೂ ಮುನಿವ್ರತವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದರೂ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನಮಾತ್ರನಾದ ಆತ್ಮನ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಮಿಥ್ಯಾತ್ವವು ಅಳಿಸಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಮಂದಕಷಾಯಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವರ್ಗವು ದೊರಕಬಹುದು ಅದರೆ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಧನೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಸ್ಯಾದ್ವಾದದಿಂದ ಯಥಾರ್ಥವಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುವುದು ||೨೪೬||

ನಿತ್ಯಚಿದಾನಂದ ಸರ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನಾತ್ಮ ಪರದ್ರವ್ಯಗಳ ಕರ್ತೃ-ಭೋಕ್ತೃವಿಲ್ಲ
ಲೋಕದ ಮಿಕ್ಕಮೂರ್ತಾಮೂರ್ತದ್ರವ್ಯಗಳು ಜ್ಞಾನರೂಪವಿಲ್ಲಾದರು ಅಭಾವವಿಲ್ಲ
ಇದನರಿತ ಜ್ಞಾನಿನಿತ್ಯಜ್ಞಾನ-ಸುಖರೂಪ ತನ್ನನೆ ಭಜಿಸಿ ಬೇರೆಡೆ ಆಸಕ್ತನಿಲ್ಲ
ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಕರ್ಮ-ಕರ್ಮಫಲಚೇತನ ತ್ಯಜಿಸಿ ಜ್ಞಾನಚೇತನದಭ್ಯಾಸಿಯಿಹನೆಲ್ಲ

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶ್ರೀ ಸಮಯಸಾರದ ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವತ್ಕುಂದಕುಂದಾಚಾರ್ಯದೇವ ಪ್ರಣೇತ
ಶ್ರೀ ಸಮಯಸಾರ ಪರಮಾಗಮದ ಶ್ರೀಮದ್ ಅಮೃತಚಂದ್ರಾಚಾರ್ಯದೇವ ವಿರಚಿತ
ಆತ್ಮಖ್ಯಾತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ಟೀಕೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವವಿಶುದ್ಧಜ್ಞಾನದ ಪ್ರರೂಪಣೆ
ಮಾಡುವ ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಅಂಕವು ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು.

